

ผลิตผลอันไม่พึงปรารถนาของมนุษย์

โดย

นายพฤษ ไพจิตรวัฒนกุล

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาจิตรกรรม

ภาควิชาจิตรกรรม

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2548

ISBN 974 - 11 - 5398 - 8

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

UNDESIRED PRODUCE OF HUMANS

By

Pruk Paijitwattanakun

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

MASTER OF FINE ARTS

Department of Painting

Graduate School

SILPAKORN UNIVERSITY

2005

ISBN 974 – 11 – 5398 - 8

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้วิทยานิพนธ์เรื่อง “ผลิตภัณฑ์ไม้พื้ง
ปรารภของมนุษย์” เสนอโดย นายพฤษัช ไพจิตรวัฒนกุล เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตรกรรม

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. วิสาข์ จัติวัตร)
รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ รักษาราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

1. อาจารย์พิชิต ตั้งเจริญ
2. อาจารย์อำมฤทธิ ชูสุวรรณ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ อธิธิพล ตั้งโฉลก)

...../...../.....

..... กรรมการ

(อาจารย์ อำมฤทธิ ชูสุวรรณ)

...../...../.....

..... กรรมการ

(อาจารย์ พิชิต ตั้งเจริญ)

...../...../.....

..... กรรมการ

(อาจารย์ นาวัน เบียดกลาง)

...../...../.....

..... กรรมการ

(อาจารย์ ไพโรจน์ วั้งบอน)

...../...../.....

K 47001208 : MAJOR : PAINTING

KEY WORD : IMAGE OF PRODUCTS REFLECTED BY THE LACK OF HUMAN
COMMON SENSE.

PRUK PAIJITWATTANAKUN : UNDESIRE PRODUCE OF HUMANS. THESIS
ADVISORS : PHICHIT TANGCHAREON AND AMRIT CHUSUWAN. 39 pp.

ISBN 974 – 11 – 5398 – 8

The so-called parents' neglect of their own children or the intention which brings about the abandonment and corruption of their innocence is widely regarded as abnormally unnatural and inhuman.

Nowadays humans are more selfish in all aspects of life which distorts the natural order of things. Sexual deviancy has perverted and become a part of social values in today's society; such behavior and the result of the conduct turns to contentment. Several people do this senselessly only for their own pleasure. They desert the real natural purpose by satisfying temporary sexual desire but do not care about the outcome derived from the selfish behavior nor the responsibility of accepting their failure. They can even kill their little children heartlessly just to live without guilt; moreover, they do not even realize the significance of another life, thus these young waiting-to-grow innocents can be compared with living things that could probably become victims or food of insects like ants and termites that feed on the corpses of their prey deserted by their own parents. Apart from the above mentioned poor little children are their counterparts suffering from mental defects. They are needed by nobody, so finally become a burden on society. Such problems spread and multiply and become social values that reflect on critical levels of abnormal behaviour in humans.

Department of Painting Graduate School, Silpakorn University Academic Year 2005

Student's signature.....

Thesis Advisors' signature 1. .... 2. ....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ อันเป็นผลมาจากการศึกษา และจากการปฏิบัติงานสร้างสรรค์
อย่างต่อเนื่องของตัวข้าพเจ้า ซึ่งได้รับคำแนะนำอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งจากคณาจารย์ทุกท่าน
จนบรรลุผลสำเร็จด้วยดีทุกประการ

ขอขอบพระคุณบุพการี ผู้มีพระคุณ และผู้มีอุปการะทุกท่าน ที่อำนวยความสะดวก
ช่วยเหลือ คอยให้กำลังใจ และสนับสนุนในด้านของการศึกษามาโดยตลอด

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญภาพ	ณ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์	1
วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์	2
สมมติฐานของการสร้างสรรค์	3
ขอบเขตของการสร้างสรรค์	3
2 ข้อมูลและอิทธิพลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์	4
อิทธิพลทางด้านข้อมูล ข่าวสาร จากสื่อแขนงต่างๆ	4
อิทธิพลจากสภาพแวดล้อมในสถานการณ์ปัจจุบัน	5
อิทธิพลทางด้านรูปแบบจากสิ่งของต่างๆรอบตัว	7
3 วิธีการศึกษาและกระบวนการสร้างสรรค์	10
ดำเนินการหาแหล่งข้อมูล	10
การสร้างภาพร่างต้นแบบ (Sketch)	13
กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน	14
วิเคราะห์องค์ประกอบในผลงานสร้างสรรค์	17
4 พัฒนาการในการคลี่คลายผลงานและวิเคราะห์ผลงาน	19
ระยะที่ 1 ผลงานการศึกษาภาคปลาย ปีการศึกษา 2547 (Advance Painting II)	19
ระยะที่ 2 ผลงานการศึกษาภาคต้น ปีการศึกษา 2548 (Painting Terminal Project)	23
ระยะที่ 3 ผลงานวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2548 (Painting Thesis)	28

บทที่	หน้า
5 บทสรุปของการสร้างสรรค์	37
บรรณานุกรม	38
ประวัติผู้วิจัย	39

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 ภาพตัวอย่างข้อมูลข่าวจากหนังสือพิมพ์รายวัน	7
2 ภาพตัวอย่างข้อมูลจากสิ่งของต่างๆรอบตัว (เด็กดอง 1)	8
3 ภาพตัวอย่างข้อมูลจากสิ่งของต่างๆรอบตัว (เด็กดอง 2)	8
4 ภาพที่ผ่านกระบวนการสร้างภาพร่างต้นแบบ	15
5 ตัวอย่างจากภาพร่างต้นแบบด้วยดินสอดำ	16
6 ตัวอย่างจากภาพร่างต้นแบบด้วยคอมพิวเตอร์	16
7 ภาพผลงานระยะที่ 1 ผลงานการศึกษาภาคปลาย ปีการศึกษา 2547	20
8 ภาพผลงานระยะที่ 1 ผลงานการศึกษาภาคปลาย ปีการศึกษา 2547	21
9 ภาพผลงานระยะที่ 1 ผลงานการศึกษาภาคปลาย ปีการศึกษา 2547	22
10 ภาพผลงานระยะที่ 2 ผลงานการศึกษาภาคต้น ปีการศึกษา 2548	24
11 ภาพผลงานระยะที่ 2 ผลงานการศึกษาภาคต้น ปีการศึกษา 2548	25
12 ภาพผลงานระยะที่ 2 ผลงานการศึกษาภาคต้น ปีการศึกษา 2548	26
13 ภาพผลงานระยะที่ 2 ผลงานการศึกษาภาคต้น ปีการศึกษา 2548	27
14 ภาพผลงานระยะที่ 3 ผลงานวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2548	29
15 ภาพผลงานระยะที่ 3 ผลงานวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2548	30
16 ภาพผลงานระยะที่ 3 ผลงานวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2548	31
17 ภาพผลงานระยะที่ 3 ผลงานวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2548	32
18 ภาพผลงานระยะที่ 3 ผลงานวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2548	33
19 ภาพผลงานระยะที่ 3 ผลงานวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2548	34
20 ภาพผลงานระยะที่ 3 ผลงานวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2548	35
21 ภาพผลงานระยะที่ 3 ผลงานวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2548	36

มักง่ายจึงเสพสังวาสอย่างไร้สติยั้งคิด และเห็นแก่ตัวเกินกว่าจะรับผิดชอบต่อความพลาดพลั้งของตนเอง ถึงกับขนาดที่ลงมือฆ่าลูกในไส้ของตนได้อย่างเลือดเย็น ก็เพียงพอให้ตัวเองมีชีวิตอยู่ต่อไปอย่างไร้มลทิน และไม่ต้องมีภาระในการเลี้ยงดูก้อนเลือดเหล่านั้น ที่ต้องตายไปก็ตายอย่างน่าเวทนา ที่ได้ตลอดเหลืออยู่ก็ต้องทนมีชีวิตอยู่อย่างน่าสมเพช มีปมด้อย และเป็นชีวิตที่ไม่พึงปรารถนาของผู้ใดเลย ถูกปล่อยให้เจริญเติบโตตามยถากรรมอย่างไร้จุดหมาย และกลายเป็นภาระของสังคมในที่สุด

จากสาระสำคัญข้างต้นนี้ เป็นเหตุทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกเวทนาต่อเศษชีวิตชิ้นเล็กๆที่ถือว่าเป็นผลผลิตของมนุษย์เรานี้ ซึ่งน่าจะได้รับการดูแล พุ่มพัก และเอาใจใส่ เป็นอย่างดีจากผู้ที่ให้กำเนิด แต่พวกเขากลับถูกทอดทิ้งไว้อย่างเดียวดาย ทิ้งไว้ให้ตกเป็นเหยื่อของฝูงมดปลวก ทิ้งไว้ให้เผชิญกับโลกนี้แต่เพียงลำพัง จนกระทั่งมีปมด้อยติดตัว อ่อนแอทั้งกายและใจตั้งแต่ยังไม่ทันลืมตาขึ้นดูโลกใบนี้เลย จึงนำไปสู่การสร้างสรรคผลงานศิลปะภายใต้หัวข้อ “ผลผลิตอันไม่พึงปรารถนาของมนุษย์”

วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

“ผลผลิตอันไม่พึงปรารถนาของมนุษย์” เป็นหัวข้อวิทยานิพนธ์ที่นำเสนอแนวคิด โดยสะท้อนภาพเหตุการณ์ และความเป็นไปจากสภาพของสังคมในปัจจุบัน โดยหยิบยกบุคลิกที่ถือว่าเป็นหลักฐานอันแสดงให้เห็นถึง ความมักง่าย มักมาก และความเห็นแก่ตัวเห็นแก่ได้ของมนุษย์เราทั้งชายหญิงมาใช้ ก็เพื่อให้ตระหนักถึงความน่าเวทนาของก้อนชีวิต ที่เฝ้ารอการพุ่มพักเลี้ยงดู โดยข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าก้อนเลือดเหล่านั้น ต่างก็ปรารถนาที่จะได้รับความรัก ความดูแลเอาใจใส่ และทะนุถนอมจากผู้ที่ให้กำเนิด แต่บุคลิกของก้อนเนื้อเหล่านั้น กลับถูกกระทำจนวิปริตเกินกว่าที่ธรรมชาติได้สร้างขึ้นไว้ เจตนาสร้างขึ้นเพื่อให้สะท้อนอารมณ์ต่อผู้ที่ได้พบเห็น และปรารถนาที่จะกระตุ้นจิตสำนึก ให้รู้รับผิดชอบต่อผลพวงอันจากน้ำมือของมนุษย์ด้วยกันเองนี้ โดยที่กระทำไปอย่างตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ตาม ให้รู้จักยอมรับต่อบทบาทหน้าที่ของการเป็นผู้ให้กำเนิดในชีวิตใหม่ขึ้น พร้อมทั้งยอมรับต่อผลพวงของการมีเพศสัมพันธ์อันมักง่ายจนขาดสติยั้งคิด ให้รู้จักยอมรับเลี้ยงดูอุปการะบุตรที่เกิดตามสมควร และเพื่อให้รู้ซึ่งถึงผลของการมีเพศสัมพันธ์อย่างเข้าใจต้องแท้มากยิ่งขึ้นด้วย ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นการยกระดับจิตใจของคนเราให้เห็นแก่ตัวกันน้อยลงบ้าง โดยสำนึกถึงสัญชาตญาณของสัตว์ประเสริฐที่พึงมีศีลธรรม ในการดำเนินชีวิตต่อไปในสภาพของสังคมที่กำลังย่ำแย่ในทุกๆวันแห่งนี้

สมมติฐานของการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้านำเสนอผลงานวิทยานิพนธ์ด้วยรูปแบบ ที่เสมือนกับเป็นหลักฐานของพฤติกรรมที่กล่าวมาในข้างต้นนี้ ด้วยภาพของเด็กทารกในแบบ 2 มิติ โดยมีลักษณะที่ไม่สมประกอบ เพื่อแทนความไร้ชีวิต หรือแทนความไม่ปรารถนาที่จะให้มีตัวตนอยู่ต่อไป บรรจุอยู่ในกล่องกระดาษใส 3 มิติ ที่ดูประหลาด และจัดวางให้มีลักษณะที่คล้ายคลึงกับโหลเด็กทอง ซึ่งเด็กทองเหล่านั้น ล้วนมีความผิดปกติอันเกิดจากความวิปริตโดยธรรมชาติ แต่สิ่งที่ข้าพเจ้าได้สร้างขึ้นนี้ มันคือความวิปริตผิดปกติอันเกิดจากน้ำมือของมนุษย์เราเอง ซึ่งก็เสมือนกับเป็นการนำหลักฐานมาประณามให้เห็นถึง ผลอันเกิดจากการกระทำที่ไร้สามัญสำนึก คิดหาทางออกด้วยวิธีการอันต่ำทรามต่าง ๆ นานาของคนเรา อีกนัยหนึ่งคือสัญลักษณ์ ที่แสดงให้เห็นถึงความยากลำบากในการอยู่รอดของมนุษย์เราภายในสภาพของสังคมแห่งนี้ โดยการแทนค่าด้วยน้ำ ซึ่งน้ำเหล่านั้นถูกผสมปนเปไปด้วยสี น้ำ และน้ำมันบรรจุอยู่ในโหลทองใบนี้ โดยมีสภาพที่คล้ายกำลังเน่าเสีย ประจวบกับการหมักหมมไปด้วยค่านิยมอันฟอนเฟะจากสภาพของสังคมในปัจจุบัน กอปรกับเพื่อบีบคั้นให้แก่ผู้ที่ได้พบเห็นนั้น ได้สะท้อนอารมณ์มากยิ่งขึ้น ด้วยการกระทำต่อกล่องกระดาษใบนี้ ซึ่งเสมือนกับเป็นตัวแทนที่คอยปกป้องชีวิตของทารก ข้าพเจ้าจึงตั้งใจสร้างกล่องใบนี้ให้เกิดมีรอยร้าวขึ้นด้วยการกรีด ตัด ทูบ หรือฉีกย่อยรูปทรงของทารกออกจากกัน แล้วนำมาประกอบขึ้นใหม่ด้วยสภาพที่ดูไม่สมประกอบ รวากับว่ามันพร้อมที่แตกสลายลงเนื่องจากการทำแท้งหรืออาจถูกทำลายลงได้ทุกขณะด้วยน้ำมือของผู้ที่ให้กำเนิด และด้วยภาพของฝูงมดปลวกที่กำลังรุมทิ้งเข้าไป โดยหวังจะรุมกัดกินซากของทารกที่อยู่ข้างในอย่างน่าวิปริตและผิดธรรมชาติ ทำให้รู้สึกราวกับว่าทุกสิ่งทุกอย่างนั้นล้วนไม่เอื้ออำนวยต่อการกำเนิดเลยแม้แต่น้อย

ขอบเขตของการสร้างสรรค์

ผลงานวิทยานิพนธ์ภายใต้หัวข้อ “ผลิตผลอันไม่พึงปรารถนาของมนุษย์” มีรูปแบบของการสร้างสรรค์โดยเป็นผลงานศิลปะปะในเชิงสื่อผสมระหว่าง 2 มิติกับ 3 มิติและกึ่งเสมือนจริง ที่มีเนื้อหาสาระในเชิงของการนำสัญลักษณ์มาใช้เป็นสื่อ เพื่อประณามถึงพฤติกรรมกาเสพติดสังวาสกันอย่างไม่เคยพอ เห็นแก่ตัวเอาแต่ได้อย่างไร้สติยังคิดจนถึงกับขาดจิตสำนึกรับผิดชอบในผลพวงอันเกิดจากการกระทำดังกล่าวของมนุษย์เราเอง

บทที่ 2

ข้อมูลและอิทธิพลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

ในการทำผลงานสร้างสรรค์นั้น นอกเหนือจากแรงบันดาลใจอันผนวกกับอารมณ์ความรู้สึก และทัศนคติส่วนตัวแล้ว ยังประกอบไปด้วยอิทธิพลจากข้อมูล ข่าวสาร และเนื้อหาอื่นๆ ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญ อันเป็นที่มาของการกำหนดรูปแบบ ซึ่งจะสามารถสื่อความหมายได้อย่างชัดเจนและมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นในผลงานสร้างสรรค์หัวข้อดังกล่าวนี้ โดยเฉพาะในด้านของสาระ เรื่องราว ผนวกกับกรรมวิธีในการนำเสนอ ซึ่งจะสามารถช่วยให้การถ่ายทอดแนวความคิดนั้น ผ่านลงบนตัวผลงานสร้างสรรค์ได้อย่างสมบูรณ์มากที่สุด ซึ่งแบ่งแยกอิทธิพลที่มีผลโดยตรงต่อการสร้างสรรค์ในครั้งนี้ได้เป็น 3 ส่วนใหญ่ๆคือ

อิทธิพลทางด้านข้อมูล ข่าวสาร จากสื่อแขนงต่างๆ

ปัจจุบันข่าวสารจากสื่อแขนงต่างๆนั้น มีให้เห็นอยู่อย่างมากมาย และมีความสำคัญโดยตรงต่อการรับรู้สถานการณ์ต่างๆของผู้คนในสังคม การนำเสนอข่าวสารของสื่อั้นเปรียบเสมือนกับกระจกเงาที่สะท้อนให้เห็นถึงสภาพความเป็นไปอันแท้จริงของสังคมแห่งนั้น ดังนั้นเราจึงไม่สามารถที่จะปฏิเสธได้ว่า สื่อเหล่านั้นทำให้เราได้เข้าถึงกลุ่มของสังคมในทุกๆระดับ อีกทั้งยังมีผลเป็นอย่างมากต่อการดำเนินชีวิตของเราในแต่ละวัน

การนำเสนอข้อมูล ข่าวสาร จากสื่อเหล่านั้นก็มีหลากหลายวิธีด้วยกันในการนำเสนอด้วยรูปแบบต่างๆอาทิเช่น สื่อที่เป็นความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีอันจับใจ และทันต่อเหตุการณ์ จำพวกสื่อทางวิทยุ สื่อทางโทรทัศน์ สื่อทางอินเทอร์เน็ต (Internet) เป็นต้น หรือกระทั่งสื่อที่นำเสนอเพื่อให้เกิดการกระตุ้นต่อผู้อ่าน ด้วยถ้อยคำบางประการที่พาดหัวข่าวอย่างรุนแรง ทั้งนี้ก็เป็นยุทธวิธีทางการขาย หรือเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน ตลอดจนการเขียนข่าวที่มีความรุนแรงเกินจากความเป็นจริงไปบ้าง หรือในบางครั้งก็อาจเขียนข่าวแบบกำกวม ทั้งหมดนี้ก็เพื่อกระตุ้นความรู้สึกให้ดูน่าสนใจต่อข่าวที่เขียนมากขึ้น สื่อเหล่านี้ อาทิเช่น หน้าหนังสือพิมพ์รายวัน นิตยสารหรือวารสารต่างๆ เป็นต้น แต่ในทุกๆภาพเหตุการณ์ที่ถูกถ่ายทอดผ่านลงบนสื่อออกมานั้น ส่วนมากก็ล้วนแล้วแต่เป็นของภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง จนเราไม่สามารถปฏิเสธได้ว่า

ภาพของเหตุการณ์ต่างๆเหล่านี้เป็นเรื่องที่กำลังเกิดขึ้นจริงๆในสังคมเราทุกวันนี้ โดยข้อมูลที่สื่อเหล่านี้นำมาตีพิมพ์เผยแพร่แล้ว ล้วนแล้วแต่เป็นข้อมูลที่เปิดเผยจากหน่วยงานของภาครัฐและภาคเอกชนที่เชื่อถือได้อาทิเช่น

ข้อมูลที่ตีพิมพ์และเผยแพร่โดยหนังสือพิมพ์มติชนในเรื่องของเด็กถูกทิ้งโดยมีที่มาจากข้อมูลของสถานสงเคราะห์เด็กอ่อนพญาไทตั้งแต่เดือนตุลาคม พ.ศ.2545 จนถึงวันที่ 7 พฤษภาคม พ.ศ.2546 มีทารกถูกทิ้งในสถานสงเคราะห์แห่งนี้ 141 คนเฉลี่ยเดือนละ 20 คน และวันนี้ ณ สถานสงเคราะห์เด็กอ่อนพญาไทมีเด็กในอุปการะจำนวน 408 คน ส่วนใหญ่เป็นเด็กถูกทิ้งไว้ตามสถานที่สาธารณะต่างๆ และข้อมูลจากกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการตั้งแต่ปี 2543 ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ.2546 มีเด็กถูกทอดทิ้งที่มาอยู่ในความดูแลของกรมฯ จำนวน 1,967 คน แยกเป็นเด็กที่ถูกทิ้งไว้ในโรงพยาบาลหลังคลอด 875 คน ถูกทิ้งตามสถานที่สาธารณะ 529 คน และอื่นๆอีก 563 คน โดยมีกรณีตัวอย่างของเด็กที่ถูกทิ้งอาทิเช่น วันที่ 8 พฤษภาคม พ.ศ.2546 มีทารกวัย 2 เดือนถูกทิ้งไว้บนคันนาที่ จ.ตรัง, วันที่ 7 สิงหาคม พ.ศ.2544 พบทารกวัย 4 เดือนถูกทิ้งที่หาดใหญ่ จ.สงขลา เนื้อตัวถูกมัดแดงรุมกัดยับเยิน, วันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ.2545 พบทารกวัย 3 เดือนโผล่ที่กองขยะเชิงสะพานสำโรง จ.สมุทรปราการ ในสภาพที่ “เป็นศพ” ฯลฯ¹

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

อิทธิพลจากสภาพแวดล้อมในสถานการณ์ปัจจุบัน

ปัจจุบันกลุ่มบุคคลซึ่งนิยมทำแท้งกันมากที่สุดก็คงจะหนีไม่พ้นในกลุ่มของเด็กวัยรุ่น นักเรียน นักศึกษา ที่ไม่รู้จักรู้ป้องกันและยับยั้งชั่งใจในเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ที่ถูกต้อง อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากสภาพของครอบครัวที่ขาดความรักความอบอุ่น ขาดการดูแลเอาใจใส่จากผู้เป็นพ่อแม่ ผิดกับสภาพสังคมที่มุ่งหน้าตามกระแสของวัตถุนิยม ซึ่งกำลังจะกลายเป็นโครงสร้างของสังคมไทยไปแล้ว ปัจจัยเหล่านี้จึงเป็นผลให้กลุ่มของเด็กวัยรุ่นเลียนแบบและเอาอย่างกัน อายากมีอยากได้ในสิ่งฟุ่มเฟือย บางคนถึงกับเอาตัวเองเข้าแลกเพียงเพื่อให้ได้มาซึ่งในสิ่งที่ต้องการอาทิเช่น เสื้อผ้า เครื่องประดับ ค่าเล่าเรียน บ้าน รถยนต์ ไปจนถึงความรักความอบอุ่นจากบุคคลภายนอกครอบครัว เป็นต้น ซึ่งเมื่อประสบกับปัญหาการ “ท้อง” ขึ้นก็คิดเพียงหาทางออกในด้านลบอยู่ 2 วิธีด้วยกันคือ “ทำแท้ง” หรือ “คลอดแล้วทิ้งทารก” โดยเท่าที่ทราบ

¹ “เด็กถูกทิ้งเดือนละ 20 – 30 ชีวิต คำถามคาใจ หนูผิดอะไรถึงโดนทิ้ง,” มติชน, 9 มิถุนายน 2548, 24.

กลุ่มของวัยรุ่นช่วงที่มีความเสี่ยงมากที่สุดจะอยู่ที่ช่วงของอายุระหว่าง 11-13 ขวบ หรือกลุ่มมัธยมต้น เพราะเป็นช่วงที่ถูกชักจูงได้ง่ายๆและมักเห็นว่าเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์นั้นเป็นแค่เรื่องธรรมดาของธรรมชาติในวัยอยากรู้อยากลองและเป็นเรื่องที่น่าสนุก จนถึงกับกลายเป็นแฟชั่นไปแล้วในสังคมปัจจุบัน ในที่สุดการทำแท้งจึงกลายเป็นทางออกที่นิยมทำกันมากที่สุดในกลุ่มของวัยรุ่นเหล่านี้ สำหรับกลุ่มคนที่มีความรู้ในเรื่องของกฎหมายนั้น เขามักจะไม่ฆ่าลูกที่เกิดมาแต่จะใช้วิธีทิ้งไว้ตามโรงพยาบาล ทิ้งตามสถานที่ต่างๆ หรืออุ้มมาไว้ที่หน้าสถานสงเคราะห์จึงทำให้จำนวนของเด็กที่ถูกทอดทิ้งนั้นมีเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ

จากความคิดดังกล่าวของกลุ่มวัยรุ่นเหล่านี้ จึงทำให้จำนวนของเด็กทารกที่ถูกทอดทิ้งนั้นมีประมาณการทางตัวเลข โดยมีแนวโน้มว่าจะสูงเพิ่มขึ้นอีกเรื่อยๆในสภาพสังคมปัจจุบัน

ข้อมูลจากกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ที่ได้ทำการประกาศเพื่อสืบหาบิดา – มารดาของเด็กที่ถูกทิ้งนั้นมีจำนวนมากมายเหลือเกิน อีกทั้งสถิติของทางสำนักป้องกันและแก้ไขปัญหาค่าหญิงและเด็ก พบว่าโดยเฉลี่ยในแต่ละเดือนนั้นมีเด็กถูกทอดทิ้งประมาณ 20 – 25 คน โดยพบตามโรงพยาบาลต่างๆ หรือบริเวณที่สาธารณะต่างๆ และหน้าสถานสงเคราะห์ เป็นต้น ซึ่งส่วนใหญ่ไม่ใช่กรณีลืมหรือถูกก่อกวนแต่อย่างใด แต่กลับเป็นความตั้งใจของพ่อแม่เองที่ต้องการจะทิ้งลูกในได้แทบทั้งสิ้น โดยที่ทางสถานสงเคราะห์ต้องหาครอบครัวที่เหมาะสมให้กับเด็ก เพื่อที่จะสามารถอยู่ด้วยกันไปตลอดชั่วชีวิต ปัจจุบันสถานสงเคราะห์ของกระทรวง 8 แห่งมีเด็กถูกทอดทิ้งอยู่ประมาณ 500 กว่าคน โดยมีเด็กที่ได้รับการอุปการะไปแล้วไม่ถึงครึ่ง ซึ่งถ้าเด็กถูกทิ้งที่โรงพยาบาลเด็กก็จะมีสภาพที่แข็งแรง แต่ถ้ามาจากสถานที่อื่นๆเด็กอาจเป็นไข้บ้าง ยุงกัดบ้าง มดกัดบ้าง ตามสภาพ หรือเด็กบางคนอาจเป็นโรคร้ายแรงเช่น เอดส์ ลึนหัวใจรั่ว ทางสถานสงเคราะห์ก็จะเป็นผู้ดูแลเอง โดยจำนวนของเด็กที่ถูกทอดทิ้งกับเด็กที่ถูกรับไปอุปการะนั้นยังเป็นตัวเลขที่ห่างไกลกันนัก ดังนั้นจึงไม่แปลกที่เราไม่เห็นภาพของเด็กตัวน้อยน่ารักๆคนมาเฝ้ามองด้วยแววตาที่ใสซื่อและบริสุทธิ์ในเวลาที่มาสถานสงเคราะห์เหล่านี้ ทั้งยังมีเด็กหลายคนพยายามวิ่งเข้ามาให้อุ้ม ให้ออก การกระทำของเด็กเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึกของการโหยหาความอบอุ่น ความรัก ที่พวกเขาไม่เคยได้รับจากผู้ให้กำเนิดเลยแม้แต่น้อย²

² สำนักป้องกันและแก้ไขปัญหาค่าหญิงและเด็ก, "ข้อมูลเกี่ยวกับเด็กถูกทิ้ง,"

อิทธิพลทางด้านรูปแบบจากสิ่งของต่างๆรอบตัว

อิทธิพลทางด้านรูปแบบก็นับว่าเป็นอีกส่วนที่สำคัญ สำหรับเป็นต้นเค้าทางความคิดที่ประมวลผ่านสู่ผลงานสร้างสรรค์โดยตรง โดยเริ่มแรกนั้นข้าพเจ้ามีความรู้สึกกับความเปราะบางของชีวิตมนุษย์อันเกิดจากความผิดปกติโดยธรรมชาติ ดังจะเห็นได้จากภาพของทารกที่ถูกดองไว้ในภาชนะแก้วใส ซึ่งเด็กทารกเหล่านี้ล้วนมีความผิดปกติและไม่สมประกอบตั้งแต่เริ่มมีชีวิตอยู่ในครรภ์ของมารดา ด้วยมีลักษณะซึ่งบ่งบพร่องทางพันธุกรรมอย่างสิ้นเชิง ดังนั้นข้าพเจ้าเองจึงเกิดความคิดเปรียบเทียบ ที่จะแสดงให้เห็นระหว่างความผิดปกติของมนุษย์เราอันเกิดจากธรรมชาติและความผิดปกติของมนุษย์เราอันเกิดจากน้ำมือของมนุษย์เองโดยข้าพเจ้าเรียกว่า “ความวิปริต” ด้วยการใช้สัญลักษณ์เช่นเดียวกันคือภาพของทารก ผสมผสานเข้ากับความรู้สึกที่มีต่อความเป็นสังคมเมือง ด้วยรูปทรงของกล่องสี่เหลี่ยมทรงสูงที่มีรอยแตกกร้าว และสรุปประมวลความคิดผ่านผลงานศิลปะเพื่อที่จัดแสดงให้เห็นถึงความไม่สมประกอบ และความวิปริตอันเกิดจากน้ำมือของมนุษย์เราด้วยภาพลักษณะของการหวังประณามพฤติกรรมอันน่าเวทนาดังที่กล่าวมานี้

มหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ กรุงเทพฯ

ภาพที่ 1 ภาพตัวอย่างข้อมูลข่าวจากหนังสือพิมพ์รายวัน

ที่มา : มติชน, 9, 25 มิถุนายน 2548, 24.

ภาพที่ 2 ภาพตัวอย่างข้อมูลจากสิ่งของต่างๆรอบตัว (เด็กดอง 1)

ที่มา : พิพิธภัณฑ์กายวิภาคศาสตร์ (เด็กดอง). โรงพยาบาลศิริราช.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 3 ภาพตัวอย่างข้อมูลจากสิ่งของต่างๆรอบตัว (เด็กดอง 2)

ที่มา : พิพิธภัณฑ์กายวิภาคศาสตร์ (เด็กดอง). โรงพยาบาลศิริราช.

ข้อมูลและอิทธิพลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะดังที่กล่าวมานั้น กำลังสะท้อนให้เห็นถึงยุคสมัยของสังคมปัจจุบันที่ผู้คนใช้ชีวิตเลียนแบบและเอาเยี่ยงอย่างกันตามกระแสแห่งวัตถุนิยม หรือเพียงแค่สนองตัณหานานาประการจนทำให้ขาดกระทั่งจิตสำนึกผิดชอบชั่วดี มีหน้าซ้ำภาพของเหตุการณ์เหล่านี้ยังเพิ่มปริมาณขึ้นทุกวัน อีกทั้งยังมีวิธีการผลักดันหรือคิดทำลายถูกในสิ่งที่แตกต่างกันออกไปตามความสะดวกของแต่ละคน ภาพของเหตุการณ์เหล่านี้จึงเกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่าและเป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้คนในสังคมเริ่มซาชินกับภาพของเหตุการณ์ดังกล่าวนี้ นั่นแสดงให้เห็นว่าระดับความผิดปกติทางจิตใจของมนุษย์เรานั้นกำลังสูงขึ้นสวนทางกันกับระดับศีลธรรมที่ตกต่ำลงเรื่อยๆ ใช่มั้ย? คำถามที่เกิดขึ้นในใจของข้าพเจ้าเองนี้เป็นเหตุให้ข้าพเจ้านำเสนอผลงานศิลปะเพื่อสะท้อนแง่มุมในบางส่วนของสังคม โดยหวังกระตุ้นจิตสำนึกของผู้คนในสังคมมิให้ซาชินหรือเพิกเฉยต่อเหตุการณ์ที่เกิดซ้ำแล้วซ้ำเล่าอย่างที่กำลังเป็นอยู่ โดยข้อมูลเหล่านี้ถือได้ว่าเป็นหลักฐานชิ้นสำคัญที่ซึ่งเป็นจุดบันดาลใจในการนำมาตีความผ่านตัวผลงานศิลปะในแง่มุมของความเป็นมนุษย์ที่มีผลโดยตรงต่อความรู้สึกของตัวข้าพเจ้าเองทั้งสิ้น ตลอดจนข้อมูลเหล่านี้ยังมีผลในด้านความคิดที่นำไปสู่เนื้อหา รูปแบบและกรรมวิธีในการนำเสนอผ่านผลงานสร้างสรรค์ที่มีต่อสภาพสังคมปัจจุบัน

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

บทที่ 3 วิธีการศึกษาและกระบวนการสร้างสรรค์

ในการลำดับเพื่อจัดระบบทางความคิดนั้น ผู้จัดทำผลงานสร้างสรรค์จำเป็นต้องมีความเข้าใจในเรื่องที่ตนเองถ่ายทอดตามความคิดและความรู้สึก ลงบนตัวของผลงานอย่างสมบูรณ์ตามเจตนารมณ์ที่ตั้งไว้ โดยผ่านกรรมวิธีที่เหมาะสมและสอดคล้องกันในทุกๆ ขั้นตอน ผลงานสร้างสรรค์นั้นจึงจะมีความหมายที่ชัดเจน กอปรกับมีคุณค่าที่เพิ่มมากยิ่งขึ้นด้วย สำหรับวิทยานิพนธ์หัวข้อ “ผลิตผลอันไม่พึงปรารถนาของมนุษย์” ซึ่งนำเสนอแนวคิดสะท้อนความเป็นไปจากสภาพสังคมปัจจุบันเป็นหลัก จึงจำเป็นต้องมีแหล่งข้อมูลอันเป็นข้ออ้างอิงที่สำคัญในการนำเสนอความคิดดังกล่าวผ่านผลงานศิลปะ ซึ่งที่มาของข้อมูลเหล่านั้นต้องเป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้จากหน่วยงานต่างๆ ในสังคม ซึ่งจะช่วยให้เกิดความชัดเจนในตัวผลงานแต่ละชิ้นเอง โดยมีวิธีการพัฒนาในการสร้างสรรค์ผลงานได้อย่างเป็นลำดับขั้นตอนอย่างมีเหตุผล และครอบคลุมไปถึงรายละเอียดปลีกย่อยของผลงานแต่ละชิ้นที่ทำให้ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้มีลักษณะเฉพาะตัวได้ การดำเนินงานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สามารถลำดับขั้นตอนต่างๆ ที่สำคัญได้ดังนี้

ดำเนินการหาแหล่งข้อมูล

การศึกษา ค้นคว้า และหาข้อมูล ที่เกี่ยวข้องกับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แบ่งออกตามสภาพแหล่งที่มาของข้อมูลได้เป็น 3 ส่วน ดังนี้

1 **ข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์ชนิดต่างๆ** จากข่าวสาร บทความ บทวิจารณ์ หรือบทสัมภาษณ์ที่มีให้เห็นในแต่ละวันเหล่านี้มักมีถ้อยคำในการเขียนพาดหัวอย่างรุนแรง ซึ่งกำลังบ่งบอกให้เห็นภาวะการณ์ปัจจุบันของสังคม ซึ่งเต็มไปด้วยปัญหาที่คอยรุมเร้าอยู่รอบๆ ด้าน ข้อมูลเหล่านี้จึงเป็นส่วนหนึ่งของแรงบันดาลใจในการทำผลงานสร้างสรรค์ของตัวข้าพเจ้าในหัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ โดยมีที่มาอันได้แก่

1.1 “มีเด็กทารกถูกทิ้งเดือนละ 20 - 30 ชีวิตคำถามคาใจ หนูผิดอะไรถึงโดนทิ้ง และบทลงโทษพ่อแม่ผู้ทิ้งลูก,” มติชน 9 มิถุนายน 2548, 24.

1.2 “ผลการตรวจดีเอ็นเอเด็กถูกทิ้ง ลูกแม่มีใช้ลูกพ่อ,” ไทยรัฐ 17 สิงหาคม 2545, 17.

- 1.3 “พ่อแม่ใจยักษ์ทิ้งลูก 3 เดือนนอนแช่ตู้,” ไทยรัฐ 4 มกราคม 2546, 1.
- 1.4 “แม่ทมิฬทิ้งอีกเด็กทารก 5 วัน,” ไทยรัฐ 13 สิงหาคม 2545, 17.
- 1.5 “พบศพทารกถูกทิ้งถึงขยะหน้า ม.เกษตรศาสตร์,” ผู้จัดการรายวัน 11 ตุลาคม 2548, 5.
- 1.6 “สังคมสลดเด็กใจใจแตกใช้ยามหันตภัยทำแท้ง,” เดลินิวส์ 12 ตุลาคม 2548, 1.
- 1.7 “เรื่องร้ายรุ่นทำแท้ง,” มติชน 25 มิถุนายน 2548, 25.
- 1.8 “จับหมอเถื่อนยโส ริดลูกนร.-นศ.,” ข่าวสด 16 มิถุนายน 2544, 2.
- 1.9 บทสัมภาษณ์ พญ.คุณหญิงพรทิพย์ โรจนสุนันท์ “เรื่องคนไทยเสียชีวิตเพราะทำแท้งกันมากมายเหลือเกิน รวมทั้งรัฐเองก็หมดงบประมาณที่เดียว,” กรุงเทพวันอาทิตย์ 9 มกราคม 2548, 4.

2 **ข่าวสารจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ทางอินเทอร์เน็ต** ปัจจุบันนี้เราไม่สามารถที่จะปฏิเสธได้เลยว่าสื่อที่เป็นความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีนั้นสามารถถ่ายทอดเหตุการณ์ หรือความเป็นไปของสังคมได้อย่างฉับไว และทันทั่วทั้งภาพ เสียง ข้อมูลเคลื่อนไหว และรูปแบบของการตอบรับข้อคิดเห็นต่างๆ ด้วยรูปแบบที่เป็นข้อความอิเล็กทรอนิกส์ โดยสื่อต่างๆ เหล่านี้ก็เป็นอีกหนึ่งรูปแบบในการนำเสนอข่าวสารผนวกกับความเคลื่อนไหวในแต่ละวัน โดยที่เราสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในการบอกเล่าเรื่องราว ข้อเท็จจริง และร่วมแสดงความคิดเห็นให้ผู้อื่นรับรู้ได้ในทันที รวมถึงวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ก็มีฐานข้อมูลส่วนหนึ่งมาจากสื่อบนอินเทอร์เน็ตโดยมีที่มา ดังนี้

- 2.1 บทลงโทษพ่อแม่ผู้ทิ้งลูก [ออนไลน์], เข้าถึงเมื่อ 9 มิถุนายน 2548. เข้าถึงได้จาก http://www.matichon.co.th/matichon/matichon_detail
- 2.2 พบเด็กทารกถูกทิ้งอีกแล้ว ที่หน้าหมอชิต [ออนไลน์], เข้าถึงเมื่อ 13 มิถุนายน 2548. เข้าถึงได้จาก <http://www.netnew1.co.th>
- 2.3 แม่ใจร้ายทิ้งลูกลงถังขยะหน้าโรงแรมป่าตอง [ออนไลน์], เข้าถึงเมื่อ 4 มกราคม 2548. เข้าถึงได้จาก <http://www.netnew1.co.th>
- 2.4 พบทารกวัย 1 เดือนเศษ ถูกทิ้งไว้ในอาคารร้างซอยโชคชัย [ออนไลน์], เข้าถึงเมื่อ 19 พฤษภาคม 2548. เข้าถึงได้จาก http://www.Poojudkarn_online.co.th
- 2.5 ศพทารกถูกทิ้งถึงขยะ ม.เกษตรศาสตร์ [ออนไลน์], เข้าถึงเมื่อ 22 มิถุนายน 2548. เข้าถึงได้จาก <http://www.poojudkarnonline.co.th>

2.6 เอกลักษณ์ ยัมวิไล, สรุปประเด็นข่าวในเรื่องวัยรุ่นที่ทำแท้ง [ออนไลน์], เข้าถึงเมื่อ 9 มิถุนายน 2548. เข้าถึงได้จาก <http://www.Kapok.com/saroppradenkaew>

2.7 บทสัมภาษณ์ พญ.คุณหญิงพรทิพย์ โรจนสุนันท์, เรื่องคนไทยเสียชีวิตเพราะทำแท้งกันมากมายเหลือเกิน ครั้งที่ 2 [ออนไลน์], เข้าถึงเมื่อ 9 มีนาคม 2548. เข้าถึงได้จาก <http://www.bangkokbiznetnews.com>

3 ข้อมูลและสถิติจากหน่วยงานของภาครัฐและภาคเอกชนที่เชื่อถือได้
เพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากที่สุด โดยมีความสอดคล้องกันกับรูปแบบในทางความคิด อันผนวกเข้ากับข้อมูล และเนื้อหาแล้ว จึงต้องมีการสรุปประมวลให้เห็นถึงสถิติ จากผลสำรวจที่เป็นจริงของสังคม ในเรื่องที่ว่าวิจัยดังกล่าวนี้ โดยวิธีการสัมภาษณ์แล้วบันทึกเป็นข้อมูลสถิติ จากหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนอันเป็นที่น่าเชื่อถือของสังคมไทย เพราะข้อมูลทางด้านสถิติเหล่านี้เป็นดั่งบ่งชี้ให้เห็นถึงปริมาณของความนิยม และสภาพความเป็นจริงที่กำลังเป็นไปของสังคม ณ ภาวะการณ์ปัจจุบัน ซึ่งในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีแหล่งข้อมูลทางด้านสถิติ ดังนี้

3.1 ข้อมูลของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ โดยเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ.2543 ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ.2546 พบว่ามีเด็กที่ถูกทิ้งให้อยู่ในความดูแลของกรมจำนวน 1,976 คน โดยแยกเป็นเด็กถูกทิ้งที่โรงพยาบาลหลังคลอดจำนวน 875 คน ถูกทิ้งไว้ตามที่สาธารณะจำนวน 529 คน และถูกทิ้งกับผู้เลี้ยงตลอดจนสาเหตุอื่น ๆ อีกจำนวน 563 คน

3.2 ผลสรุปจากการประชุมนานาชาติเอเชียแปซิฟิก ครั้งที่ 2 เรื่องอนามัยการเจริญพันธุ์และสุขภาพทางเพศในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก โดยนางสุดาร์ตน์ เกยุราพันธ์ รมว. สาธารณสุข เปิดเผยภายหลังว่า โดยในแต่ละปีมีสตรีทั่วโลกประมาณ 25% มีการทำแท้งกว่า 50 ล้านครั้ง และ 40% เป็นการทำแท้งที่ไม่ปลอดภัย จึงทำให้เกิดการติดเชื้อและเสียชีวิตประมาณ 1 แสนคน สำหรับประเทศไทยพบว่าในแต่ละปีมีการลักลอบทำแท้งสูงมาก และมีแนวโน้มว่าจะเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย โดยการมีภาวะแทรกซ้อนอันเกิดจากการทำแท้งกันเองในโรงพยาบาลของรัฐย้อนหลังในปี พ.ศ.2542 จำนวน 45,990 ราย ซึ่งในกลุ่มนี้ 47% มีอายุต่ำกว่า 24 ปี และอีก 30% เป็นวัยรุ่นอายุต่ำกว่า 20 ปี โดยที่มากกว่า 50% ของกลุ่มอายุระหว่าง 15-24 ปีนั้นเป็นผู้ที่ติดเชื้อเอชไอวี (AIDS) รวมด้วย โดยแต่ละวันมีผู้ติดเชื้อรายใหม่เพิ่มขึ้นวันละ 14,000 ราย

3.3 ผลการศึกษาของคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี กล่าวไว้ว่าทั่วโลกมีการร่วมเพศกว่า 4 ล้านครั้ง/ชั่วโมง โดยตั้งครรรภ์ 9.1 แสนราย คลอด 3.9 แสนราย

ทารกตาย 2.9 แสนราย และถูกทำแท้ง 0.9 แสนราย และผศ.นพ.ศัญญา ภัทราชัย ยังกล่าวอีกว่าปัจจุบันผู้หญิงที่คิดทำแท้งกลุ่มใหญ่ที่สุดเห็นจะเป็นเยาวชนนั่นเอง

การที่ข้าพเจ้าได้รวบรวมข้อมูลต่างๆเหล่านี้ทั้งทางตรงและทางอ้อม ทำให้สามารถนำไปสู่การประมวลผลทางความคิดเพื่อเปรียบเทียบภาพของเหตุการณ์แต่ละเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดความสะเทือนใจที่แตกต่างกันออกไป และทำให้เห็นถึงรูปแบบของการทอดทิ้งหรือทำลายทารกด้วยวิธีการที่มก่งายมากขึ้นเรื่อยๆ โดยที่ข้อมูลเหล่านี้ยังถือเป็นส่วนประกอบสำคัญสำหรับผลงานสร้างสรรค์ที่สะท้อนถึงภาวะความวิปริตของมนุษย์ที่เพิ่มมากยิ่งขึ้นด้วยภาพของหลักฐานนั่นเอง

การสร้างภาพร่างต้นแบบ (Sketch)

การสร้างภาพร่างคือ การนำต้นแบบทางความคิดซึ่งผนวกเข้ากับข้อมูลต่างๆที่ได้รวบรวมไว้แล้วนั้น กลับกรองเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการดำเนินการสร้างสรรค์ตามแต่ละขั้นตอน ซึ่งการสร้างภาพร่างนี้เองที่เป็นตัวกำหนดรูปแบบ ลักษณะ และโครงสร้างด้านองค์ประกอบในตัวผลงานสร้างสรรค์ รวมไปถึงขั้นตอนในแต่ละขั้นตอนของการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ โดยมีวิธีการสร้างภาพร่างดังต่อไปนี้

1 กำหนดรายละเอียด การกำหนดชื่อหรือสัญลักษณ์ต่างๆนั้น ก็เพื่อแสดงความหมาย แสดงรายละเอียดโดยใช้ความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับผลอันเกิดจากการกระทำอันไร้สามัญสำนึกของมนุษย์เราเอง ผนวกกับการที่ว่าทุกสิ่งทุกอย่างนั้นล้วนไม่เอื้ออำนวยต่อการกำเนิดเลยแม้แต่น้อย ด้วยการใช้อนุสัญญลักษณ์ของเด็กทารกที่มีลักษณะไม่สมประกอบ รวมไปถึงภาพของฝูงมดที่กำลังกัดแทะกล่องกระจกใบนี้ หรือกระทั่งกระจกที่แตกร้าวมีสภาพไม่สมประกอบ เป็นต้น

2 เลือกสรรกรรมวิธีในการสร้างภาพร่าง ข้าพเจ้าเลือกใช้เทคนิคของการตัดต่อบนจอคอมพิวเตอร์ (Computer Graphics) จากภาพถ่ายอิเล็กทรอนิกส์ (Digital Photos) เป็นหลัก จากนั้นจึงใช้เทคนิคของการวาดเส้นด้วยดินสอดำ (Drawing) กำหนดเพื่อหาโครงสร้างน้ำหนัก และแสงเงา รวมถึงรายละเอียดในส่วนที่จำเป็นเช่น สีหน้า รอยย่นตามร่างกาย แวดตา ตลอดจนบุคลิกภาพ เพื่อสื่อให้เห็นถึงความน่าเวทนาของทารก ซึ่งถูกบรรจุไว้เป็นหลักฐานอยู่ภายในกล่องกระจก รวมถึงการเขียนด้วยสีน้ำมันหนาๆเป็นภาพของฝูงมดซึ่งกำลังพยายามไต่ตอม และคอยกัดแทะอยู่ภายนอก ทั้งนี้ก็เพื่อความสมบูรณ์ในเรื่องของเนื้อหาสาระ โดยพร้อมที่

จะนำภาพที่ร่างเสร็จแล้วด้วยคอมพิวเตอร์นี้ มาขยายเป็นขนาดเท่าผลงานจริงในลำดับต่อไป (ดูภาพประกอบในหน้าที่ 15 – 16)

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน

ในส่วนของ การดำเนินการสร้างสรรค์นั้น เทคนิควิธีการซึ่งนับว่าเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการแสดงออก เพื่อสื่อความหมายให้ผลงานนั้นมีรูปแบบ และรายละเอียดที่สอดคล้องประสานกันกับเนื้อหาสาระที่ต้องการมากที่สุด ผนวกกับการนำรูปแบบและแนวความคิดเสนอต่อคณาจารย์ ทั้งนี้ก็เพื่อการรับฟังข้อเสนอแนะอันเป็นแนวทางในการพัฒนา และแก้ไขปัญหาผลงานสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด ในชั้นเรียนการศึกษาภาคต้นการอนุมัติเสนอหัวข้อวิทยานิพนธ์ (ดูภาพประกอบในหน้าที่ 24 – 27)

จากนั้นจึงจะเริ่มเข้าสู่กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์หัวข้อผลิตภัณฑ์ไม่พึงปรารถนาของมนุษย์ที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้นตามลำดับ โดยมีกระบวนการสร้างสรรค์ดังนี้

1 ส่วนของการขยายภาพร่างต้นแบบ การนำภาพที่ร่างแล้วเสร็จ จากคอมพิวเตอร์มาขยายแบบนี้จำเป็นต้องใช้เครื่องพิมพ์ (Printer) ที่มีขนาดพอเหมาะกับผลงาน โดยการพิมพ์เพื่อทดลองดูผลประมาณ 2-3 ครั้ง ก่อนการพิมพ์ผลงานขึ้นจริงด้วยขนาดที่เล็กกว่า (Proof) เพื่อดูผลลัพธ์ทางกระบวนการพิมพ์ว่าเนื้อสีที่พิมพ์ออกมานั้นตรงกับที่ต้องการหรือไม่ เพราะด้วยเนื้อสีที่พิมพ์ออกมานั้นอาจผิดเพี้ยนไปจากที่เห็นบนหน้าจอคอมพิวเตอร์ไม่มากนักน้อยจากนั้นก็ทำการปรับแต่งสีอีกครั้งหนึ่งโดยให้ใกล้เคียงกับความต้องการมากที่สุด แล้วจึงลงมือพิมพ์ผลงานสร้างสรรค์ด้วยขนาดจริง ตามที่เราได้วางแผนเอาไว้แล้ว ด้วยการพิมพ์ผลงานสร้างสรรค์นั้นลงบนแผ่นสติ๊กเกอร์ใส (Sticker Clear Film) หลังจากนั้นควรผึ่งให้ภาพที่พิมพ์ออกมาแล้วนั้นให้แห้งประมาณ 10 - 15 นาที จึงจะทำการเคลือบใสเพื่อกันน้ำและความเปียกชื้นอีกครั้ง จึงเป็นอันเสร็จขั้นตอนของกระบวนการขยายภาพร่างต้นแบบ

2 ส่วนของการปิดผนึกลงบนกล่องกระจกใส ในส่วนของ การทำกล่องกระจกนั้น โดยการประกอบแผ่นกระจกใสที่มีความหนาพอสมควรกับการรับแรงดันของน้ำ ประกอบเข้าหากันเป็นกล่องสี่เหลี่ยมผืนผ้าในทุกๆด้าน เว้นโดยเว้นช่องด้านบนสุดซึ่งเปิดโล่งไว้เพื่อบรรจุน้ำ ในขั้นตอนต่อไป จากนั้นจึงนำภาพต้นแบบที่ขยายโดยกระบวนการพิมพ์เสร็จแล้วนั้น ปิดผนึกลงในส่วนหลังและส่วนข้างของกล่องกระจก สุดท้ายจึงทำการบรรจุน้ำ สี น้ำมัน และแคโรทีนลงภายในกล่องใบนี้ โดยให้มีลักษณะที่ชุ่มคล้ำคล้ายกับถูกหมักหมมจนใกล้เน่า อันเป็นนัยยะที่

แสดงให้เห็นถึงการหมักหมมของค่านิยมที่กำลังฟอนเฟะของสังคมเราทุกวันนี้ที่เป็นอยู่ จากนั้นจึงทำการปิดผนึกแผ่นกระจกส่วนบนให้เรียบร้อย

3 ส่วนของการตกแต่งรายละเอียด การใส่เนื้อหาลงในส่วนทรายละเอียดนั้น ทั้งนี้ก็เพื่อเพิ่มสาระให้กับกระบวนการทางความคิดได้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นไปอีกขั้นหนึ่งตามลำดับ ด้วยการนำแผ่นกระจกใสอีกหนึ่งแผ่นซึ่งมีขนาดเท่ากับด้านหน้าของกล่องกระจกใบนี้นำมาทาบ กรีด ตัด หรือนำภาพขยายของทารกมาตัดแบ่งเป็นชิ้นส่วนย่อยๆ จากนั้นจึงนำมาประกอบกันขึ้นใหม่ หรือในผลงานบางชิ้นนั้นก็ตั้งใจประกอบชิ้นส่วนของทารกวางกระจัดกระจายทั่วไปคล้ายกับเศษกระจกที่แตกสลาย เสมือนกับการทำให้เกิดเป็นรอยร้าวขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความไม่สมบูรณ์และความเปราะบางของชีวิต ที่พร้อมจะแตกสลายลงได้ในทุกขณะด้วยน้ำมือของมนุษย์เราเอง จากนั้นจึงนำมาประกอบเข้ากับส่วนหน้าของกล่องด้วยกาวซิลิโคน (Silicone) โดยที่กระจกส่วนหน้านี้ถูกเขียนทับด้วยสีน้ำมันแบบหนาๆ ด้วยสีน้ำตาลดำเป็นภาพของฝูงมดปลวกที่กำลังไต่ ตอม และรุมกัดแทะกล่องกระจกใบนี้อยู่ ทั้งนี้ก็เพื่อแสดงให้เห็นถึงการที่ต้องเผชิญกับโลกนี้อย่างลำพัง โดยถูกทิ้งไว้ให้ตกเป็นเหยื่อของฝูงมดปลวกเหล่านั้นอย่างน่าเวทนา และผิดธรรมชาติของสัตว์โลกที่พึงมีศีลธรรม

ภาพที่ 4 ภาพที่ผ่านกระบวนการสร้างภาพร่างต้นแบบ

ภาพที่ 5 ตัวอย่างจากภาพร่างต้นแบบด้วยดินสอดำ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 6 ตัวอย่างจากภาพร่างต้นแบบด้วยคอมพิวเตอร์

วิเคราะห์องค์ประกอบในผลงานสร้างสรรค์

1 เนื้อหา (Content) สำหรับเนื้อหาในผลงานสร้างสรรค์หัวข้อ “ผลิตผลอันไม่พึงปรารถนาของมนุษย์” นั้นมีสาระที่สะท้อนแง่มุมของสังคมที่เกิดขึ้นจริงในสถานการณ์ปัจจุบัน ในเชิงของการนำสัญลักษณ์มาใช้ เพื่อกล่าวประณามให้เห็นถึงผลอันเกิดขึ้นจากพฤติกรรมกาเสพติดของมนุษย์ด้วยความหรรษาอย่างมักง่าย เห็นแก่ตัวเอาแต่ได้โดยไร้สติยั้งคิด จนถึงกับขาดจิตสำนึกรับผิดชอบในผลพวงอันเกิดจากการกระทำดังกล่าวของมนุษย์เราเอง โดยที่ข้าพเจ้าสร้างภาพลักษณ์ที่เสมือนกับว่าเป็นหลักฐาน ด้วยกรรมวิธีของการดองให้เห็นถึงความวิปริตผิดธรรมชาติของมนุษย์เราเอง อีกทั้งกระตุ้นจิตเมตตาสำนึกของความที่เป็นมนุษย์ ให้มองเห็นถึงคุณค่าของอีกชีวิตที่กำลังรอคอยถือกำเนิดขึ้นมาอย่างไม่ตั้งใจนี้

2 รูปแบบ (Style) หัวข้อผลิตผลอันไม่พึงปรารถนาของมนุษย์นี้ มีรูปแบบของการสร้างสรรค์โดยเป็นผลงานสื่อผสมระหว่าง 2 มิติกับ 3 มิติและกึ่งเสมือนจริง โดยมีลักษณะเป็นผลงานศิลปะแบบจัดวางซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับการดองรักษาหลักฐานที่ไว้ชีวิต หรือดองสภาพของผลอันเกิดจากการกระทำที่วิปริตผิดธรรมชาติของมนุษย์

3 รูปทรง (Form) รูปทรงนั้นเป็นส่วนที่มีความสำคัญมากที่สุดในการสร้างสรรค์ชุดนี้ โดยอาศัยโครงสร้างในด้านสรีระร่างกายอันผิดปกติของเด็กทารกเป็นตัวแสดงเนื้อหา สาระเรื่องราว และแง่คิด ที่แฝงอยู่ภายใต้แง่มุมบางอย่างจากสภาพสังคมปัจจุบันที่เสมือนกับกำลังถูกกระทำทั้งจากภายใน และจากภายนอกด้วยน้ำมือของมนุษย์เราเอง ด้วยสภาพพื้นผิวของร่างกายที่เต็มไปด้วยริ้วรอยของการขีดข่วน ผ่นวกกับแวตาสีที่ไม่หวังจะลืมหายใจดูโลกใบนี้ด้วยน้ำหนัที่เบาบาง โดยร่างกายที่ถูกประกอบขึ้นอย่างไม่สมบูรณ์ตั้งแต่แรกเกิดนี้ ต่างถูกบรรจุไว้ในกล่องสี่เหลี่ยมทรงสูง ที่เต็มไปด้วยรอยแตกร้าวคล้ายจะพังทลายลง เสมือนกับว่าเป็นการนำเสนอผลงานศิลปะด้วยภาพของหลักฐานที่มีอยู่จริงนี้ โดยที่ข้าพเจ้าได้นำเอารูปทรงของกล่องสี่เหลี่ยมทรงสูงนี้มาจากโครงสร้างบางอย่างของสังคมเมืองที่เราัมักพบเห็นกันอย่างชินตาทุกวัน อันได้แก่ โครงสร้างของตึก บ้าน และอาคารสูง ซึ่งโครงสร้างสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นที่อยู่อาศัยของมนุษย์ในสังคมเมืองทั้งสิ้น โดยที่อาคารเหล่านี้มักมีร่องรอยของผนังที่แตกร้าวเกิดขึ้นตามไปด้วย ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้พื้นผิวและรูปทรงดังที่กล่าวมานี้คือ เด็ก อาคาร และรอยแตกร้าว โดยนำมาประมวลผลเข้ากับความคิด ความรู้สึก ที่มีต่อสภาพความเป็นไปของสังคมปัจจุบันในเรื่องปัญหาการทิ้ง หรือทำลายทารก ที่มีให้เห็นกันอยู่อย่างชินตาตามภาพข่าวที่ถูกนำเสนอในแต่ละวันผ่านผลงานศิลปะที่แสดงให้เห็นว่าเป็นเพียงหลักฐานชิ้นหนึ่งเท่านั้น กอปรกับเพิ่มความวิปริตเข้าไป

อีกด้วยภาพของฝูงมดที่เขียนด้วยสีน้ำมันสีเข้มจัดกำลังรุมกัดแทะกล่องโบนี จึงทำให้ดูราวกับว่าทุกสิ่งทุกอย่างนั้นผิดเพี้ยนไปจากธรรมชาติทั้งสิ้น

4 บรรยากาศ (Atmosphere) อีกส่วนหนึ่งในผลงานสร้างสรรค์ที่ถือว่าเป็นอีกส่วนสำคัญเช่นกัน ซึ่งช่วยกระตุ้นความรู้สึกในด้านของอารมณ์ได้ นั่นก็คือการสร้างบรรยากาศให้กับผลงานสร้างสรรค์นั้นๆ ซึ่งบรรยากาศในผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้เกิดขึ้นจากองค์ประกอบของสี สัน น้ำหนัก และแสงเงา โดยสีสันนั้นมาจากความรู้สึกเกี่ยวกับของเล่นในวัยเด็กซึ่งมีลักษณะที่ดูอบอุ่นสดใส อีกทั้งยังแฝงไว้ด้วยซึ่งการเอาใจใส่จากบุคคลรอบข้างอีกด้วย แต่สีสันเหล่านั้นกลับแสดงตัวออกมาได้ไม่สดใสเท่าที่ควรจะเป็นเนื่องจากถูกบดบังไปด้วยคราบตะกอนของมลพิษและคราบน้ำมันที่มีน้ำหนักเข้มกว่าตัวสีสัน ซึ่งในผลงานบางชิ้นสีของน้ำซึ่งสะท้อนให้เห็นน้ำหนักของทารก ถูกหมักหมมคล้ายกับของดองที่น้ำเริ่มมีสีคล้ำและเริ่มเน่าแล้ว อันแสดงให้เห็นถึงความมั่งง่ายในการใช้ชีวิตของมนุษย์เรา จากสภาพความเป็นไปในสังคมเมืองในยุคปัจจุบันนี้ โดยฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของสังคม และฝ่าฝืนกฎระเบียบของธรรมชาติสิ้นเชิง แต่ทั้งนี้เจตนา ก็เพื่อสร้างให้เกิดบรรยากาศที่เบาบางและดูน่าเวทนา อีกทั้งบรรยากาศอันเบาบางเช่นนี้ ยังชวนให้สัมผัสได้ถึงจิตวิญญาณของเด็กน้อยที่รอคอยการถือกำเนิดขึ้น แต่วิญญาณเหล่านั้นกลับเริ่มที่จะแผ่วเบาลงในทุกๆ ขณะ ซึ่งก็ไม่ได้ต่างอะไรจากการรอคอยความตายเลยสักนิด หรือพวกเขาเหล่านั้นอาจต้องทนทุกข์อยู่ด้วยการมีปมด้อยจากบาดแผลที่ถูกกระทำทั้งกายและใจจากผู้ที่ทำให้กำเนิด ซึ่งในสภาพของบรรยากาศเช่นนี้ ยังช่วยเสริมสร้างให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างรูปทรงกับแนวความคิด ที่ประสานร่วมกันจนมีเอกภาพในผลงานสร้างสรรค์เป็นอย่างดีอีกด้วย

บทที่ 4 พัฒนาการในการคลี่คลายผลงานและวิเคราะห์ผลงาน

การสร้างสรรคผลงานศิลปะในแต่ละช่วงเวลาที่ยี่ศึกษานั้น ข้าพเจ้าได้มีการพัฒนาและคลี่คลายผลงานทั้งด้านรูปแบบในการแสดงออกทางความคิดตลอดจนเทคนิควิธีการ จนเกิดเป็นผลงานสร้างสรรค์ที่แสดงถึงแนวทางเฉพาะตนได้อย่างเด่นชัด รวมถึงส่งผลให้ผลงานวิทยานิพนธ์ในชุดนี้มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาคลี่คลายมาเป็นลำดับอย่างต่อเนื่อง โดยสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ผลงานการศึกษาภาคปลาย ปีการศึกษา 2547 (Advance Painting II)

ผลงานระยะที่ 1 ภายใต้หัวข้อ “ภาพลักษณะของมนุษย์ผู้ถูกบั่นทอน” โดยมีเนื้อหาของมนุษย์ผู้ถูกกระทำ ถูกเอารัดเอาเปรียบ หรือถูกกดขี่ข่มเหง เสมือนกับถูกบั่นทอนทั้งกายและใจจากน้ำมือของมนุษย์ด้วยกันเอง สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นไปของระบบทุนนิยมในปัจจุบัน ลักษณะของผลงานเป็นรูปแบบของการตัด ฉีก กรีดรูปทรงของร่างกายของมนุษย์ที่มีลักษณะต้อยต่ำเพียงภายนอก กรีดออกเป็นชิ้นส่วนย่อยๆ แล้วเย็บประกอปกันขึ้นใหม่ด้วยอาการที่ไม่สมประกอบ และด้วยร่างที่ถูกผูกติดกับแสงสีของสังคมเมือง โดยข้าพเจ้าตั้งใจสร้างให้ดูเหมือนกับหุ่นขี้กิ้งที่ถูกโยนโย่ โดยถูกควบคุมจากน้ำมือของใครบางคนท่ามกลางสภาพสังคมปัจจุบัน ผลงานในชุดนี้ข้าพเจ้าเลือกใช้วิธีการสร้างสรรค์ 2 เทคนิคด้วยกันคือ กรรมวิธีการพิมพ์หมึกบนผ้าใบระบบคอมพิวเตอร์ (Inkjet on Canvas) ซึ่งให้ผลในเชิง 2 มิติและกรรมวิธีการลอกคราบด้วยกระดาษ (Paper Marsha) ซึ่งให้ผลในเชิง 3 มิติ โดยทั้ง 2 กรรมวิธีนี้มีแนวทางการคิดที่เหมือนกัน แต่ต่างกันตรงที่ให้ผลทางความรู้สึกแตกต่างกันออกไปคือ กรรมวิธีที่ 1 นั้นจะให้ผลทางความรู้สึกที่มากกว่า เพราะแสดงถึงสีหน้าแห่งความเจ็บปวดได้อย่างเด่นชัดมาก ในส่วนของกรรมวิธีที่ 2 นั้นจะได้ผลในเรื่องของรูปทรงที่ได้ปริมาตร ด้วยการฉีก การตัด และการเย็บที่ผูกติดกันอย่างเป็นธรรมชาติมากกว่ากรรมวิธีที่ 1 โดยที่ทั้ง 2 กรรมวิธีนี้นับว่าเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาผลงานสร้างสรรค์ระยะต่อมาได้เป็นอย่างดี (ดูภาพประกอบการสร้างสรรค์ผลงานในระยะที่ 1 ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2547 Advance Painting II ในหน้าที่ 20 - 22)

มหาวิทยาลัยศิลปากร ส่วนนิชสิทธิ์

ภาพที่ 7 ภาพผลงานระยะที่ 1 ผลงานการศึกษาภาคปลาย ปีการศึกษา 2547

ภาพลักษณะของมนุษย์ผู้ถูกบั่นทอน หมายเลข 1

เทคนิค คอมพิวเตอร์กราฟฟิค

ขนาด 70 x 95 cm.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 8 ภาพผลงานระยะที่ 1 ผลงานการศึกษาภาคปลาย ปีการศึกษา 2547

ภาพลักษณะของมนุษย์ผู้ถูกบั่นทอน หมายเลข 2

เทคนิค คอมพิวเตอร์กราฟฟิก

ขนาด 70 x 95 cm.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 9 ภาพผลงานระยะที่ 1 ผลงานการศึกษาภาคปลาย ปีการศึกษา 2547

ภาพลักษณะของมนุษย์ผู้ถูกบั่นทอน หมายเลข 3

เทคนิค คอมพิวเตอร์กราฟฟิก

ขนาด 150 x 200 x 250 cm.

ระยะที่ 2 ผลงานการศึกษาภาคต้น ปีการศึกษา 2548 (Painting Terminal Project)

ผลงานสร้างสรรค์ในระยะที่ 2 นี้ได้รับอิทธิพลมาจากแนวความคิดของผลงานสร้างสรรค์ในระยะที่ 1 โดยการใช้อยุทธศาสตร์กล่าวถึงแนวความคิดเป็นหลัก แต่ในผลงานระยะที่ 2 นี้ ข้าพเจ้าใช้สัญลักษณ์ของ "มนุษย์ผู้ถูกระงับ" เป็นตัวกล่าวประณามพฤติกรรมของ "มนุษย์ผู้เป็นฝ่ายกระทำ" ด้วยผลงานศิลปะภายใต้หัวข้อ "ผลิตผลอันไม่พึงปรารถนาของมนุษย์" โดยยังคงเป็นเรื่องราวที่สะท้อนในเรื่องของค่านิยมและเรื่องราวจากสภาพความเป็นไปของสังคมไทยในปัจจุบันเช่นเคย ซึ่งในช่วงแรกๆของการสร้างสรรค์ผลงานในระยะที่ 2 นี้ข้าพเจ้าเลือกใช้เทคนิคของการเขียนสีน้ำมันบนผ้าใบเป็นรูปของเด็กทารกด้วยร่างกายที่ดูไม่สมประกอบแล้วปิดผนึกลงบนกล่องไม้ ด้านบนปิดด้วยแผ่นพลาสติกใสที่เจาะรูแล้วเผาไฟเพื่อให้มีลักษณะคล้ายกับการถูกกัดเซาะจากด้านนอก ด้วยภาพของฝูงมดที่กำลังไต่ตอมและรุมทิ้งหวงกันกัดกินเข้าไปภายใน ทั้งนี้ก็เพื่อสื่อให้เห็นถึงความยากลำบากในการกำเนิดและการอยู่รอดของมนุษย์ผู้ไร้เดียงสา แต่ผลงานที่ออกมานั้นก็กลับไม่ส่งผลทางความรู้สึกได้ดีเท่าที่ควร เนื่องจากขาดบรรยากาศที่เชื่อมต่อกันระหว่างรูปทรงของเด็กที่เป็นพื้นหลังกับภาพของฝูงมดที่อยู่ทางด้านหน้าของผลงาน

ต่อมาข้าพเจ้าจึงได้นำวิธีการจากการสร้างสรรค์ผลงานในระยะที่ 1 มาประยุกต์ใช้คือกรรมวิธีการพิมพ์หมึกด้วยระบบคอมพิวเตอร์ (Ink Jet) ลงบนแผ่นสติ๊กเกอร์ใส (Sticker Clear Film) มาผสมผสานกับการทำกล่องในแบบกึ่ง 3 มิติที่ให้มีองแต่เพียงด้านหน้าด้านเดียวด้วยกล่องกระจกใส ซึ่งภายในบรรจุน้ำที่ผสมกับสี น้ำมันและอื่นๆ เพื่อสร้างบรรยากาศที่เชื่อมต่อกันกับรูปทรงของเด็กทารกกับภาพของฝูงมดทางด้านหน้าของกล่องใบนี้ กอปรกับรูปทรงที่ถูกจัดวางในแบบลอยตัวคล้ายกับวัตถุที่นำมาประจันหรือประณามในเรื่องดังกล่าว ซึ่งทำให้ผลงานมีลักษณะที่ดูน่าสนใจมากขึ้นในเรื่องของบรรยากาศอันบางเบาชวนให้สัมผัสได้ถึงจิตวิญญาณของเด็กน้อยที่รอคอยการถือกำเนิด แต่จิตวิญญาณของชีวิตเหล่านั้นกลับเริ่มที่จะแผ่วเบาลงในทุกๆ ขณะอีกครั้ง ซึ่งในส่วนจากรูปทรงที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาและแนวความคิดนั้น ข้าพเจ้าเองมองว่ายังคงดูไม่น่าสนใจเท่าที่ควร และยังสามารถที่จะเพิ่มเติมหรือตัดทอนลงเพื่อให้สอดคล้องกับแนวความคิดได้มากขึ้นอีก จึงต้องมีการปรับปรุงแก้ไขในด้านของรายละเอียดและการค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติมมากขึ้น รวมถึงการปรับปรุงในกรรมวิธีทางเทคนิคเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์มากที่สุดจนเกิดเป็นเอกภาพเดียวกันในการสร้างสรรค์ผลงานในระยะต่อไป (ดูภาพประกอบในหน้า 24 - 27)

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลงอนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 10 ภาพผลงานระยะที่ 2 ผลงานการศึกษาภาคต้น ปีการศึกษา 2548

ผลิตผลอันไม่พึงปรารถนาของมนุษย์ 2548 / 1

เทคนิค จิตรกรรมผสม

ขนาด 40 x 60 cm.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 11 ภาพผลงานระยะที่ 2 ผลงานการศึกษาภาคต้น ปีการศึกษา 2548

ผลิตผลอันไม่พึงปรารถนาของมนุษย์ 2548 / 2

เทคนิค จิตรกรรมผสม

ขนาด 40 x 60 cm.

มหาวิทยาลัยศิลปากร ส่วนนิชสิทธิ์

ภาพที่ 12 ภาพผลงานระยะที่ 2 ผลงานการศึกษาภาคต้น ปีการศึกษา 2548

ผลิตผลอันไม่พึงปรารถนาของมนุษย์ 2548 / 3

เทคนิค จิตรกรรมผสม

ขนาด 40 x 60 cm.

มหาวิทยาลัยศิลปากร ส่วนนิชสิทธิ์

ภาพที่ 13 ภาพผลงานระยะที่ 2 ผลงานการศึกษาภาคต้น ปีการศึกษา 2548

ผลิตผลอันไม่พึงปรารถนาของมนุษย์ 2548 / 4

เทคนิค จิตรกรรมผสม

ขนาด 15 x 40 x 60 cm.

ระยะที่ 3 ผลงานวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2548 (Painting Thesis)

ผลงานสร้างสรรค์ในระยะที่ 3 นี้เป็นการนำเสนอเรื่องราวและเนื้อหาที่ต่อเนื่องจากการสร้างสรรค์ผลงานในระยะที่ 2 ภายใต้หัวข้อ "ผลิตผลอันไม่พึงปรารถนาของมนุษย์" โดยได้มีการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนารูปแบบ ความคิด เนื้อหา รวมถึงการพัฒนากรรณวิธีทางเทคนิคอย่างเป็นลำดับขั้นต่อน ทั้งนี้ก็เพื่อความสมบูรณ์ในการสื่อให้เห็นถึงความหมายตามแนวคิดที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้นไปอีกขั้น

ผลงานสร้างสรรค์ในระยะที่ 3 นี้ยังคงสะท้อนภาพของเหตุการณ์ในภาวะของสังคมปัจจุบัน โดยข้าพเจ้าได้หยิบยกนำเอาสัญลักษณ์ที่ถือว่าเป็นหลักฐานอันแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรม ความมั่งงาย เห็นแก่ตัวและเอาแต่ได้ของมนุษย์มาใช้เพื่อให้ตระหนักถึงความน่าเวทนาของก๊อณชีวิตที่รอคอยการถือกำเนิดขึ้นด้วยภาพของทารกที่ดูเลือนลางเต็มที ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงจิตเมตตาสำนึกของความเป็นมนุษย์ที่มีต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกันกำลังลบลบเลือนไปจากสังคมแห่งนี้ แต่กลับแทนที่ไว้ด้วยความรู้สึกซาซินและเพิกเฉยต่อภาพข่าวอันน่าเวทนาที่มีเพิ่มมากขึ้นทุกๆวันในเรื่องของการทอดทิ้งทารกในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป ตลอดจนวิถีและสถานที่ของการทำแท้งที่มีอยู่อย่างกลาดเกลื่อนมากยิ่งขึ้น ซึ่งถือว่าเป็นแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานศิลปะอย่างต่อเนื่องจากการสร้างสรรค์ผลงานในระยะที่ 2 โดยข้าพเจ้าได้หยิบยกเอาลักษณะของสื่อผสมมาใช้ระหว่างรูปทรง 2 มิติกับรูปทรง 3 มิติ สร้างให้เกิดบรรยากาศและรูปทรงใหม่ที่ดูแล้วรู้สึกได้ถึงความน่าเวทนาอันผนวกกับความน่าสะพรึงกลัวที่เพิ่มมากขึ้นในเนื้อหาสำหรับผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ด้วยการกรีด ตัด หรือทุบกล่องกระຈกไปนี้ให้แตกออกเป็นเสี้ยวๆแล้วประกอบมันขึ้นมาใหม่ อีกทั้งยังได้มีการฉีกย่อยรูปทรงของทารกให้ขาดออกจากกันคล้ายกับกระຈกที่กำลังแตกสลาย ทำให้รู้สึกราวกับว่าร่างกายนั้นไม่อาจสมประกอบได้อีกต่อไปแล้วในลักษณะที่มีขอบคม หรือคล้ายกับร่องรอยของการถูกรีดร่างให้ขาดกระຈกกระจายออกจากกันด้วยความน่าเวทนา บ้างก็เป็นเศษเสี้ยวที่หักหรือแตกออกเป็นชิ้นส่วนย่อยๆ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเจ็บปวดอันเกิดจากพฤติกรรมดังกล่าว ในบางรูปทรงก็มีลักษณะเป็นกล่องวางเรียงรายในแนวนอนซึ่งดูไม่ได้ต่างอะไรจากทารกที่นอนรอความตายในครรภ์มารดาเลยสักนิด หรือผลงานในบางชิ้นเองก็ได้แสดงให้เห็นถึงภาพของทารกที่กำลังเริ่มค่อยๆสลายลงไปทีละน้อยในรูปแบบที่แตกต่างกันไปตามลำดับ เนื่องจากการถูกกัดกร่อนลงเรื่อยๆเพื่อหวังทำลายจากทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่รอบๆตัว (ดูภาพประกอบ ในหน้าที่ 29 - 36)

มหาวิทยาลัยศิลปากร ส่วนนิชสิทธิ์

ภาพที่ 14 ภาพผลงานระยะที่ 3 ผลงานวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2548

ผลิตผลอันไม่พึงปรารถนาของมนุษย์ หมายเลข 1

เทคนิค สีผสม

ขนาด 15 x 40 x 60 cm.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 15 ภาพผลงานระยะที่ 3 ผลงานวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2548

ผลิตผลอันไม่พึงปรารถนาของมนุษย์ หมายเลข 2

เทคนิค สีสผสม

ขนาด 15 x 40 x 60 cm.

มหาวิทยาลัยศิลปากร ส่วนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 16 ภาพผลงานระยะที่ 3 ผลงานวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2548

ผลิตผลอันไม่พึงปรารถนาของมนุษย์ หมายเลข 3

เทคนิค สีผสม

ขนาด 15 x 40 x 60 cm.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 17 ภาพผลงานระยะที่ 3 ผลงานวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2548

ผลิตผลอันไม่พึงปรารถนาของมนุษย์ หมายเลข 4

เทคนิค สื่อผสม

ขนาด 25 x 25 x 40 cm.

มหาวิทยาลัยศิลปากร ส่วนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 18 ภาพผลงานระยะที่ 3 ผลงานวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2548

ผลิตผลอันไม่พึงปรารถนาของมนุษย์ หมายเลข 5

เทคนิค สื่อผสม

ขนาด 15 x 40 x 60 cm.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สอนลิขสิทธิ์

ภาพที่ 19 ภาพผลงานระยะที่ 3 ผลงานนิตยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2548

ผลิตผลอันไม่พึงปรารถนาของมนุษย์ หมายเลข 6

เทคนิค สีสผสม

ขนาด 15 x 40 x 60 cm.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สาขาวิชาศิลปกรรม

ภาพที่ 20 ภาพผลงานระยะที่ 3 ผลงานวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2548

ผลิตผลอันไม่พึงปรารถนาของมนุษย์ หมายเลข 7

เทคนิค สื่อผสม

ขนาด 25 x 50 x 85 cm.

มหาวิทยาลัยศิลปากร ส่วนนิชสิทธิ์

ภาพที่ 21 ภาพผลงานระยะที่ 3 ผลงานวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2548

ผลิตผลอันไม่พึงปรารถนาของมนุษย์ หมายเลข 8

เทคนิค สื่อผสม

ขนาด 75 x 100 x 100 cm.

บทที่ 5

บทสรุปของการสร้างสรรค์

จากการที่ข้าพเจ้าได้ศึกษาค้นคว้าวิทยานิพนธ์ภายใต้หัวข้อ “ผลิตภัณฑ์อันไม่พึงปรารถนาของมนุษย์” และนำเสนอด้วยภาพลักษณะซึ่งสะท้อนแง่มุมที่เกิดขึ้นจริงจากสภาพสังคมปัจจุบัน ในเรื่องความคิดหลักไหลเลือดเนื้อเชื้อไขอันเป็นผลพวงที่เกิดขึ้นจากพฤติกรรมทางเพศที่สุุดแสนจะมั่งก่ายของมนุษย์ ด้วยการทอดทิ้งหรือคิดทำลายนั่นเอง ภาพเหตุการณ์ดังกล่าวนี้ทำให้ข้าพเจ้ามีโอกาสได้มองเห็นถึงสภาพของศีลธรรมและจริยธรรมของผู้คนในสังคมเมืองที่กำลังลดต่ำลงเรื่อยๆสวนทางกันกับความเจริญก้าวหน้าทางด้านวัตถุ อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากความมั่งมากในการครอบงำทุกสิ่งทุกอย่างของมนุษย์ ไม่เว้นกระทั่งเรื่องของ “เซ็กส์”

มูลเหตุและภาพของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่านี้ ได้ถูกนำมาสรุปประมวลความคิดผนวกเข้ากับการกลั่นกรองด้วยความรู้สึกร่วมจากตัวข้าพเจ้าเอง แล้วถูกถ่ายทอดผ่านตัวผลงานสร้างสรรค์ที่ได้สะท้อนให้เห็นถึงพฤติกรรมความเห็นแก่ตัวของมนุษย์เรา ซึ่งกำลังจะกลายเป็นความนิยมในการคิดเอาแบบอย่างกันไปแล้ว โดยภาพของชีวิตอันน่าเวทนาที่ปรากฏในผลงานสร้างสรรค์หัวข้อดังกล่าวนี้ยังเสมือนกับเป็นตัววัดระดับความผิดปกติของตัวเราที่มีต่อภาพของเหตุการณ์ที่เกิดเหล่านี้ อีกทั้งน่าจะช่วยย้ำและกระตุ้นเตือนจิตเมตตาสำนึกของความเป็นมนุษย์ที่กำลังจะลบลือนหายไปแล้วจากสภาพสังคมแห่งนี้ ให้ตระหนักถึงคุณค่าและมีเมตตาต่อชีวิตที่ถือกำเนิดขึ้นมาแล้วหรือรอคอยการถือกำเนิดขึ้นมาบนโลกนี้ด้วยสภาพที่ตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ตาม ซึ่งข้าพเจ้าเองหวังเป็นอย่างยิ่งว่ามนุษย์เรานั้นจะรู้จักยอมรับในบทบาทของการเป็นผู้ให้กำเนิดที่ดีมากยิ่งขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ ด้วยการอุปการะเลี้ยงดูบุตรที่เกิดเป็นอย่างดีที่สุดตามสมควร รวมถึงหันกลับมาช่วยกันแก้ไขเพื่อช่วยกันลบภาพแห่งพฤติกรรมอันเลวร้ายและน่าเวทนาให้หมดไปจากสังคมแห่งนี้ โดยยึดหลักศีลธรรมและจริยธรรมอันเป็นแนวทางแห่งพระพุทธศาสนาซึ่งเป็นเครื่องนำพาเราไปสู่สังคมแห่งความรัก ความเอื้ออาทร และความมีเมตตาต่อเพื่อนมนุษย์ที่อาศัยอยู่ร่วมกันในสังคมให้มากยิ่งขึ้นกว่านี้อีก

สุดท้ายนี้ข้าพเจ้าหวังว่าผลงานสร้างสรรค์ที่นำเสนอในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้น่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจทั้งในเรื่องเนื้อหาสาระ รวมไปถึงคุณค่าทางทัศนศิลป์อันเป็นอีกแนวทางหนึ่งสำหรับการศึกษได้ตามสมควร

บรรณานุกรม

- “จับหมอมือโยนโย ไร้ตุ๊ก นร.-นศ,” ข่าวสด 16 มิถุนายน 2544, 2.
- “เด็กถูกทิ้งเดือนละ 20 – 30 ชีวิต คำถามคาใจ หนูผิดอะไรถึงโดนทิ้ง,” มติชน, 9 มิถุนายน 2548, 24.
- “ผลตรวจดีเอ็นเอเด็กถูกทิ้ง ลูกแม่มีใช้ลูกพ่อ,” ไทยรัฐ 17 สิงหาคม 2545, 17.
- “พ่อแม่ใจยักษ์ทิ้งลูก 3 เดือนนอนแช่ในอึ,” ไทยรัฐ 4 มกราคม 2546, 1.
- “พบศพทารกถูกทิ้งถังขยะ ม.เกษตรศาสตร์,” ผู้จัดการรายวัน 11 ตุลาคม 2548, 5.
- พรทิพย์ โรจนสุนันท์, คุณหญิง. “คนไทยเสียชีวิตเพราะทำแท้งกันมากมายเหลือเกิน รวมทั้งรัฐเองก็หมดงบประมาณที่เดียว,” กรุงเทพวันอาทิตย์ 9 มกราคม 2548, 4.
- “แม่ทมิฬทิ้งอีกเด็กทารก 5 วัน,” ไทยรัฐ 13 สิงหาคม 2545, 17.
- “วัยรุ่นทำแท้ง,” มติชน 25 มิถุนายน 2548, 25.
- “สังคมสลดใจใจแต่ก็ใช้ยามหันตภัยทำแท้ง,” เดลินิวส์ 12 ตุลาคม 2548, 1.
- สำนักป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าหญิงและเด็ก, “ข้อมูลเกี่ยวกับเด็กถูกทิ้ง,” ตุลาคม 2543 - พฤษภาคม 2546. (อัดสำเนา)

ข้อมูลจาก World Wild Web

- บทลงโทษของพ่อแม่ผู้ทิ้งลูก [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 9 มิถุนายน 2548. เข้าถึงได้จาก http://www.matichon.co.th/matichon/matichon_detail
- พบเด็กทารกถูกทิ้งอีกแล้ว ที่หน้าหมอชิต [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 13 มิถุนายน 2548. เข้าถึงได้จาก <http://www.netnew1.co.th>
- พบทารกวัย 1 เดือนเศษ ถูกทิ้งไว้ในอาคารร้างซอยโชคชัย [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 19 พฤษภาคม 2548. เข้าถึงได้จาก http://www.Poojudkarn_online.co.th
- แม่ใจร้ายทิ้งลูกลงถังขยะหน้าโรงแรมป่าตอง [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 4 มกราคม 2548. เข้าถึงได้จาก <http://www.netnew1.co.th>
- เรื่องคนไทยเสียชีวิตเพราะทำแท้งกันมากมายเหลือเกิน ครั้งที่ 2 [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 9 มีนาคม 2548. เข้าถึงได้จาก <http://www.bangkokbiznetnews.com>
- สรุปประเด็นข่าวในเรื่องวัยรุ่นที่ทำแท้ง [ออนไลน์], เข้าถึงเมื่อ 9 มิถุนายน 2548. เข้าถึงได้จาก <http://www.Kapok.com/sarooppradenkaew>

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ นายพฤษัช ไพจิตรวัฒนกุล
เกิด วันที่ 19 พฤษภาคม พ.ศ.2522
ที่อยู่ 63 ซอยวัดภคินีนาถ ถ.ราชวิถี แขวงบางยี่ขัน เขตบางพลัด กรุงเทพฯ
 10700 โทร 0 – 6022 – 8929
เว็บไซต์ <http://www.linemagic.th.gs>

ประวัติการศึกษา

- โรงเรียนสุวรรณารามวิทยาคม
- วิทยาลัยช่างศิลป์
- สำเร็จการศึกษาศิลปบัณฑิต สาขาวิชาภาพพิมพ์ คณะจิตรกรรม
ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
- สำเร็จการศึกษาศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตรกรรม คณะจิตรกรรม
ประติมากรรมและภาพพิมพ์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

เกียรติประวัติและการแสดงนิทรรศการ

- 2538 - นิทรรศการศิลปกรรม ปตท. ครั้งที่ 7
- 2540 - นิทรรศการศิลปกรรม ฮิตาชิ ครั้งที่ 2
- 2540 - นิทรรศการจิตรกรรม “สุขโขทัย – ศรีสัตนาลัย” วิทยาลัยช่างศิลป์
- 2541 - นิทรรศการศิลปกรรม 50 ปี “มองสิ่งผ่านศิลป์”
- 2545 - นิทรรศการศิลปกรรม ฮิตาชิ ครั้งที่ 5
- 2545 - นิทรรศการ “ทะเลสวย ทิวทัศน์งาม นามชลบุรี ศรีบูรพา” ครั้งที่ 6
- 2545 - นิทรรศการ “Print” 2002
- 2546 - นิทรรศการวาดเส้นและภาพพิมพ์นานาชาติ
- 2548 - นำบรรยายพิเศษเชิงสาธิตในหัวข้อ “Computer graphic & Animation 2005”
ณ. หอประชุม โรงเรียนพาณิชยการสุขโขทัย
- 2548 - นิทรรศการ “Banyan Tree” โดยร่วมกับศิลปินชาวเยอรมัน ณ.สถาบันเกอร์เธ่
- 2548 - นิทรรศการ “นำสิ่งที่ดีสู่ชีวิต” ครั้งที่ 17
- 2548 - นิทรรศการกลุ่ม 15 / 730 “เส้นทางสู่ศิลปะ”